

derfor i Modsetning til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) tillade mig at tilraade det Forslag, hvorom det her er Tale, og som sidst er optaget af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds; thi det maa dog være tydeligt for Enhver, at, bliver ikke det Forslag vedtaget, saa faae Soldaterne ikke det Tilleg, hvorom her er Tale.

Nær: Dersom vi turde stole paa de Udtalelser, vi nu sidst hørte, skulde jeg ikke være uwillig til at gaa ind paa Underændringsforslaget. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er en høist ubehagelig Stilling, hvori vi kunne komme, idet vi let kunne risikere, at de menige Soldater, som vi Alle omfattede med en saa stor Barme, ikke vide, om de til Nytaar faae det Tilleg, der er tilstaaet dem, ikke vide, om de, som man siger, ere kjøbte eller solgte; men de trosterrige Ord, det ærede Medlem udtalte, have ikke for mig stort Værd, spalænge vi ikke kunne faae et mere bestemt Svar fra den høitærede Krigsminister: Jeg maa ligesom det ærede Medlem udtale min Forundring over, at vi, efter gjentagne Gange at have hørt den høitærede Minister udtale sig, endnu maa være i Tvivl om den høitærede Ministers Mening. (Berg! Nei!) Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger Nei, men jeg tillader mig at formene med det ærede Medlem for Ddense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), at Ministers Svar maa vække Tvivl. Den første Udtalelse af den høitærede Krigsminister var den, at Regjeringen stod paa samme Standpunkt, som da den forelagde sit Lovforslag, og vel kom der senere en Udtalelse, af hvilken man kunde ulede noget Andet, men denne Udtalelse var meget vag; disse Udtalelser er derfor yderst mislige. Da den Tid, der er tilbage, er temmelig kort, vil jeg derfor med det ærede Medlem udtale det Ønske, at vi allerede i Dag faae en bestemt Erklæring, thi da vide vi, hvad vi have at rette os efter, og vi kunne da tage vore Forholdsregler.

P. G. Olsen: Efter den høitærede Krigsministers første Udtalelse havde jeg ikke nogen Tvivl om, at jeg burde fastholde det Underændringsforslag, jeg har optaget; thi vel udtalte Ministeren da, at han ikke kunde gaa ind derpaa, men han udtalte tillige, at han ikke vilde lægge Forslaget nogen Hindring i Veien. Efter den høitærede Ministers sidste Udtalelse derimod forekommer det mig rigtignok, at der er noget mindre Saab om, at det kan nytte noget at vedtage Underændringsforslaget, men jeg maa dog føie nogle Bemærkninger hertil. Vi havde for nogle Aar siden et Forslag til Behandling her — det var stillet af den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), og angik vore Fællesforfatningsforhold — og derom udtalte

lebes: Regjeringen kan ikke gaa ind paa dette Forslag, men om Mandagen gif den samme Regjering ind derpaa, og det blev Lov. I Saab om, at det muligvis kan gaa ligesaa denne Gang, tillader jeg mig at fastholde Underændringsforslaget.

Jagd: Jeg tilstaaer, at jeg ikke fatter den Tvivl, man nærer angaaende Opfattelsen af den høitærede Ministers Udtalelser. Det er ikke første Gang, vi have hørt slige Udtalelser i denne Sal, og jeg kan blandt Andet anføre, at en Minister under Forhandlingerne i 1867 om Forandringer i Lyndeloven erklærede om et Ændringsforslag, at han ikke kunde gaa ind derpaa, men at han dog ikke ansaa det for at være af den Betydning, at han, hvis det vedtoges, vilde modsætte sig Lovens Udfkommen. Saadanne Udtalelser have vi ofte hørt, og saaledes have ogsaa den høitærede Krigsministers Udtalelser lydt i Dag. Han kunde, sagde han, ikke gaa ind paa Forslaget, men han ansaa det ikke at være af den Betydning, at han vilde modsætte sig Lovens Udfkommen, hvis det blev vedtaget. Der foreligger nu enstemmige Udtalelser fra Regjeringen og fra alle Sider af Thinget om, at man er villig til at bevilge en Forhøielse af Soldaternes Lønning for Tidrummet fra 1ste Januar til 31te Marts; imod en saadan Forhøielse har der ikke hevet sig en eneste Stemme i Salen, men dersom man foranlebiges, at Loven ikke udfommer, er det rigtignok aldeles utvivlsomt, at dette Gode er berøvet Soldaterne ved dem, som modsætte sig Forslaget derom. En anden Sag er det, at den Side af Salen, som mulig med den høitærede Regjering's Tilflutning ikke vil gaa ind paa at udstrække Barigheden af denne Forhøielse yderligere, naturligvis bærer Ansvaret herfor, og dette Ansvær vil Ingen, hvoens Regjeringen eller den paagældende Side af Salen fralægge sig. Vi ere altsaa som sagt enige i at give Soldaterne den ønskede Forhøielse for Tidrummet fra 1ste Januar til 31te Marts, og derefter se at benytte den mellemliggende Tid til mulig at faae en almindelig Lønningslov for Sørens vedtagen. Jeg skal endnu bemærke, at det er min Afgt at stemme for Underændringsforslaget, fordi jeg, skjøndt jeg ikke kan erkjende Berettigelsen af de Grunde, af hvilke man har modsat sig, at Lovens Barighed skal begrænses til den 31 Marts, ikke er fuldstændig paa det Nene med mig selv om, at den rigtigste Behandling af denne Sag er at give denne Lov en saa kort Barighed, at der deri vil ligge en Nødvendighed for at faae den større Lønningslov færdig inden det derved givne Tidspunkt. Som Sagen staar, vil jeg ikke modsætte mig Underændringsforslaget, fordi det er en Mellemvei, hvorved man gjør det sidste Forsøg paa at komme til Enighed.

Bosjen: Jeg vil lige over for det ærede Medlem kun udtale, at jeg ikke indrømmer ham, at Alle ere enige i, at man vil give Lønningsstil-